

MILOSLAV
JANKŮ

O B R A Z Y

Rodný dům

Václava Šolce

Sobotka červenec

srpen 1986

I.

Narůžovělá pláň zažehnutých jisker sněhových krystalů, kde v tichém prostoru ujíždějící saně pohánějí náruče vzpomínek k časům dávno minulým.

Miloslav Janků, ač rodák z Úpice, je pevným poutem spjat se Semilskem a jen náhoda ho odvála bydlet do Železného Brodu. V Semilech se také po absolvování Vysoké školy umělecko-průmyslové představil jako mladý malíř, který dovede navazovat na vše pozitivní a realistické krajinářské tradici. Jeho projev byl vyzrálý a daleko dynamičtější než tvorba řady jeho současníků. Podobně jako Vlastimil Rada se věnuje zdejší krajině, kterou nám předkládá v její hutnosti a syrovosti, ale také v její milostné lyrické podobě.

II.

Jarní tání barevně chvějivým zmatkem dává tušit zázrak zrození. Pozdravy vlahých větrů vysušují bělobu strání, aby daly zaznít syté zeleni koberců.

III.

Často listovaná kniha přírody je přeplňovaná šepotem květin, křehkou kresbou motýlů, brouků a ptáků. Prostor zbarvený sluncem a obrácenou zemí voní zrajícím časem naplnění.

IV.

Nostalgie zamlžených údolí, klopýtající řeky tajemně mizejí v klínech kopců jako nenávratnost prožitého. Modrošedá dramatickosti oblaků škrábnutí ohněm červánků s roztaženými lopatkami černých větví stromů, připravených přijmout bílou krajku.

Plná pohody je řeč skláře, malíře a grafika Miloslava Janků. Umělce, který dlouhou řadu let se zmocňuje realit, aby je svými očima a svou duší přeměnil v krásný výtvarný symbol. S dojí-

mavou tvrdošijností je věrný svému kraji, přátelům a němým svědkům častého putování s malířským náčiním v dlaních. Vytvořil rozsáhlé dílo, potěšil řady ctitelů. Jeho obrazy nejsou mrtvé se sklepních depozitářů, ale žijí na stěnách bytů. Stal se výtvarným kronikářem Podkrkonoší, je významnou osobností historie úspěchů českého skla a s úctou vzpomínaným pedagogem řady významných výtvarných umělců.

V.

Namodralá pláň zažehnutých jisker sněhových krystalů, kde v tichém prostoru se ozývají hlasy koledníků podléhajících milostné šalbě Velikého svátku jako díkůvzdání za prožité.

VÁCLAV HEŘMAN

MILOSLAV JANKŮ

narozen 4. dubna 1916 v Úpici, studoval na Uměleckoprůmyslové škole v Praze, kde absolvoval v roce 1939. Po absolutoriu UMPRUM v ateliéru prof. Františka Kysely působil v Železném Brodě na sklářské škole. Od roku 1956 pracoval v národním podniku Železnobrodské sklo, kde vytvářel návrhy na malované a broušené sklo, později se věnoval tvorbě skleněných figurek a plastik, pozoruhodných výsledků dosahoval v hutnické plastice. Ačkoliv se velmi intenzivně věnoval sklu, nepřestával kreslit a malovat. Od roku 1938 vystavuje doma i v zahraničí.

104. výstava v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1986. Pořadatelé: Okresní galerie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, pobočka KPVU v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel exlibris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Vytiskly Tiskařské závody, n. p., provoz 77, Mnichovo Hradiště.